

Id?szer? futurisztikum

2009 május 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 1

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Valamikor e század végén, eltévedt id?utazó pottyant (fog pottyanni? így jobb lesz) kies hazánk gyönyör? téreire. Hogy ez lehetséges-e, fel sem merülhet, hiszen ama utazó magam voltam, vagyis leszek.

Az úgy leszvolt, hogy nem is tudtam, hová lettem, mert egy tizenkilencedik századi falut láttam magam körül,

nádtet?s paraszthá zak, kapirgáló tyúkok, ilyesmi, s éppen vasárnapi misér?l j?dögéltek a népek, asszonyok haza, férfiak a kocsmába, szóval ahogyan ezt kell. Gyanús volt a dolog, ezért némi ismerkedés után, mintha messzir?l érkeztem volna, rákérdeztem a dátumra, de stimmelt a dolog, 2o98 kora tavaszán vagyunk. Magam is a korcsmahivatal felé irányoztam lépteimet, ahol is sikerült jó kapcsolatot teremtenem néhány helybélivel, két pohár után lassan, az ilyenkor szükséges óvatossággal bemutatkoztam. Legnagyobb meglepetésemre azonnal elfogadták, hogy százötven éves id?utazó vagyok, mint Sipos, a kántor mondta, nagyobb csudák is történnek manapság a Magyar Királyságban. Meghívott ebédre, ez alkalommal megismerkedtem népes családjával, fiatal és csinos felesége, öt orgo-nasípja, vagyishogy gyermeke, és az asszony szülei, amolyan t?rölmetszett dunántúli paraszt-emberek éltek együtt. Az ebéd igazán kit?n? volt, utána némi durmolás után egymásnak estünk. Na ne érts félre, az egymás élete iránti kíváncsiságunkat elégítettük ki.

-Azt nem értem, -kezdtem,- hogy hová tettétek a technikát, hiszen az én id?mben minden zörgött-csattogott körülöttünk, a leveg? büdös volt, és térdig jártunk a szemétben.

-És ez talán tetszett nektek?

-A fenét, de nem lehetett mit csinálni. A huszadik század végére már nem volt ember, aki képes lett volna gépek nélkül élni. Elfelejtettünk kaszálni, faragni, az asszonyok kenyeret sütni, tekn?ben mosni, szóval a teljes tohonyaságban fetrengtünk.

-Nohát részben megtanultuk újra, részben elrejtettük a kacatokat.- Azzal el?vett valami mobiltelefon-félét a kredencb?l. –Ezt lényegében ismerheted, igazán csak mennyiségileg tud többet, mint a tiéd. Negyven terapixeles fényképez?gép, internet mindennyelv? tolmáccsal, ilyes-mi, hazai fejlesztés, de hát kit érdekel? Egy hónapban három-négy napot bemegyek dolgozni az érseki hivatalba, Veszprémbe, akkor viszem magammal, meg ugyanannyi itthoni feladat, de az id?m java részét a kórus meg a sz?l? tölti ki.

Hihetetlenül békés, nyugodt életet ismertem meg Sipos Géza és elb?völ? családja körében. Ez Magyarország, vagyis a Magyar Királyság, pontosabban Zalahaláp község a huszonegyedik század végén. Hanem egy hét után nyugtalankodni kezdtem, hiszen ez csak egy falu a sok közül, nem beszélve a városokról, egy szó, mint száz, utazgatni kezdtünk Gézával. Az úgy kezd?dött, hogy kimentünk a tapolcai út mellett egy hodályba, és vendéglátóm el?hozta a kocsiját. Nagyot nézhettem, mert egy helikopter buborékkabinját láttam, a küls? elemek, rotorok meg ilyesmik nélkül.

-Á, semmi különös, az Ikarus Szent László-szériájának a 424-es típusa, használtan vettem két éve. Egyébként a híres régi g?zmozdony iránti kegyeletb?l kapta számát, ez is verte a világmez?nyt a maga idejében, úgy négy-öt éve. Jó id?nk van, felszállunk.

Azzal két perc múlva felülr?l bámultam az oly ismer?s hegyeket. Körözni kezdtünk, egyre tágabb ívben, és amikor túlmentünk a lesencei hegyeken, valami különöset pillantottam meg. Hatalmas folyó, húsz kilométerr?l is jól kivehet?en, kanyarog a Zala völgyében!

-Te Géza, szélesvásznúvá tettétek a Kis-Balatont?

-Nahát, még nem is említettem, az ott a Duna. Fura történet, igazán senki sem érti… Egy-szer?en elhagyta a régi folyását, valami hetven évvel ezel?tt, nem volt hajlandó többé átfolyni Budapesten.

-De Gézám, mi az, hogy nem hajlandó a Duna? Mi van Budapesttel?

-Na ez érdekes történet. Politikai eredet? a dolog, tudod, annakidején a FIDESZ és a Hajrá Magyarország minden téren gatyába rázta az országot, helyreállt a Szent korona hatalma, majdnem hogy eljött a kánaán, de Pesten valahogy nem m?ködnek a dolgok. Volt egy fura alak, te biztosan ismerted, Demszky nevezet? f?polgármester, hát ezt ötször egymásután úgy választották meg hivatalába, hogy közben folyamatosan és nyilvánvalóan romlottak a pesti viszonyok. Utoljára törvényt hozott az Országgy?lés, hogy senki sem lehet két ciklusnál hosszabb ideig efféle hivatalban, de már kés? volt. No nem szaporítom a szót, nézd meg magad.

Azzal éles kanyart vettünk, és hatszáz méteres magasságban, cirka kétszáz kilométeres sebességgel megindultunk arrafelé. Már a velencei-tó felett látható volt, hogy valami nincs rendben, mert a Szabadság-hegy helyett csak valami gusztustalan barnás ködfelh?t láttam. Semmi, ami jellemz? lenne a nagyvárosra, de semmi, csak a köd. Géza folytatta:

-Negyven éve be sem lehet menni, ki még kijön néhány rongyos menekült, akik valami oknál fogva a FIDESZ-re szavaztak, így helyzetük teljesen ellehetetlenült, de nem tudjuk, hányan lehetnek még bent. A hivatalos ügyek úgy zajlanak, hogy havonta megjelenik az osztyapenkónál két elegáns ürge, és átadják a királyi biztosnak az irataikat, ? meg beadja nekik a Magyar Közlönyt. Hogy valóban vannak-e közhatalmi szervek és választások, a csuda tudja, mindenesetre a papírok rendben vannak.

-Miféle osztyapenkónál? Egyáltalán, honnan ismered ezt a nevet?

-Hogyne ismerném, ott áll egy szobor a régi M7-es torkolatánál, valami komonista marha-ság, na igen, egy id?ben szünetelt, de aztán visszaállították Demszky ötödik ciklusa végén. Most figyelj, teszünk egy kört.- Némi szünet után folytatta: -egyébként tudósok szerint nincs is már itt semmi, egy hatalmas gödör van a város helyén.

-És a Parlament? Gyönyör? épület volt, kár érte.

-Alighanem igen nagy kár érte, de hogy mekkora, arról fogalmunk sincs. A közhivatalok kiköltöztek, de az épületek oda vannak.

-Hol van az Országgy?lés, a minisztériumok, a nagy múzeumok?- Egészen izgalomba jöttem. Géza megnyugtatott.

-Ne aggódj, megvan minden, szétosztva száz kilométeres sugarú körben.- Itt megszakadt beszélgetésünk, mert er?söd? köhögési roham tört mindkett?nkre.- Bocsánat, kitérünk, mert ezt a b?zt semmiféle légtisztító sem sz?ri ki –A királyi székhely Visegrádon, a kormány s a hercegprímás Esztergomban, a minisztériumok Fehérvártól Gödöll?ig szétosztva.

Ekkor eszembe jutott valami. Köztudottak a széljárások, ezt a fojtó b?zt a szokásos észak-nyugati szél mindenképpen ráteríti az Alföldre. Hogyan lehet ott élni ilyen viszonyok között?

-Ez a legfurcsább az egészben,- folytatta komám, –hogy Pesten id?járás sincsen. Független-nül a szél erejét?l, megáll Csillaghegynél, és sehogyan sem megy tovább. Délen, Kispest, va-gyis Kispest helye után, már ismét ugyanaz a szél fúj, de a szmog helyben marad. Sok nagy állam meteorológiai szolgálata bérel kutatóhelyeket Budapest körül, de ?k sem mennek sem-mire, egyszer?en nincs magyarázat. Az id?járás megállt Pest felett.

-Döbbenetes. Hogyan m?ködik mégis ez az ország? Tettem fel a kérdést, de Géza udvariasan helyreigazított.

-Megbocsáss, miféle kifejezés: „ez az ország”? Hazánkról beszélsz, nemde, Magyarországról. Egyébiránt megvagyunk, mint harmadik hatalma az EU-nak, nem lehetetlen, hogy a jöv? évi jelentések alapján el?bbre lépünk. Persze, össze kell szedni magunkat, éppen most bocsátjuk vízre új repül?gép-anyahajónkat Fiumében, mert ugye egy nyolcmillió tonnás kereskedelmi flottára már érdemes vigyázni. Tavaly történt, hogy az Ausztrálok valami mondvacsinált ürüggyel lefogták egyik gyapjúszállító hajónk személyzetét, merthogy böki a cs?rüket a rackáink gyapja. Hanem meggondolták a dolgot, amikor megjelent parti vizeiken a Szent István anyahajó húsz antigravitációs repül?géppel a fedélzetén, merthogy ilyenek másnak nincsenek!

-Miket beszélsz? Ennyire leépültek a nagyhatalmak?

-Azt nem mondhatnám, csak hát egy kissé lépéshátrányba kerültek. Kifejlesztettünk egy-két trükkös masinát, amikkel nem tudnak mit kezdeni. De hát azért ma is a diplomácia az els?, efféle apróbb nézeteltérések ritkán fordulnak el?. A lényeg, hogy igyekezzenek jóban lenni velünk, és ?k is jól járnak…

Nem akartam hinni a fülemnek, de a világpolitikánál jobban érdekelt Budapest sorsa.

-És meddig mehet ez így Pesten? Valamit talán lehetne csinálni!

-Sajnos úgy néz ki, hogy a város sorsa kihalás kérdése. És hamarosan el is fog d?lni, bizo-nyos jelek erre utalnak. A múlt hónapban már nem jöttek menekültek, és a küldönc is egyedül jelent meg. Mint ahogy a füstfelh? is ritkulni látszik.

Ezen a ponton el kellett döntenem, hogy folytatom-e kalandomat. Úgy döntöttem, hogy fel-ébredek a 2oo9-es valóságra, megiszom a kávémat, és átlépkedve a szokásos kutyaganén, és mivel a BKV-val sehova sem jutok el, ma is az autómban ülve, bekapcsolódom a létért való szokásos küzdelembe.

Pogány István
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló